

સંકલન...

કડીની અસ્તિત્વાના

કહેવાય છે કે ‘ધરતીનો છેડો ધર . . .’ જે ધરતીનો ખોળો ખૂંદીને, પુરુષાર્થનાં પગલાં ભરીને માનવી સફળતાનાં શિખરો સર કરે છે, એ શિખરથી નજર કરતાં, પોતાની જન્મભૂમિની ગોટ હંમેશા ખૂબ વહાલી લાગે છે. દુનિયાભરમાં કરીને પણ જન્મભૂમિની મીઠાશ ભૂલાતી નથી. એટલે જ, આપણાને પણ આપણું કડી ખૂબ વહાલું લાગે, સ્વાભાવિક છે. ગુજરાતની ઐતિહાસિક નગરી કડીનો ઈતિહાસ ખૂબ જાજરમાન રહ્યો છે. ચાલો, આજે થોડી એની વાત કરીએ.

ઉત્તર ગુજરાતનું એક ધબકતું નગર એટલે કડી. ‘કડી એટલે ગુજરાતનું કાશી’, ‘કડી સોનાની દાઢી’ જેવી અનેક ગાથા કડી સાથે જોડાયેલી છે. કહેવાય છે કે કડીની રચના સોલંકી કાળમાં થઈ હશે.

સોલંકી શાસનને ગુજરાતનો સુવર્ણયુગ માનવામાં આવે છે. પ્રજાલક્ષી વિકાસકાર્યો સતત ચાલતા રહેતા, એવો આ પ્રગતિશીલ યુગ હતો. સોલંકી કાળમાં કડી વ્યાપાર વ્યવસાયનું ખૂબ મહત્વનું મથક હતું. તેને અનુલક્ષીને શાસકોએ કડીની ફરતે કિલ્લો બંધાવ્યો હતો. જો કે આજે એ કિલ્લો નથી, પરંતુ તેનાં અવશેષ ક્યાંક જોવા મળી જાય છે. હાલમાં કડીની મધ્યમાં જે કિલ્લો છે, તે ગાયકવાડના સૂખા મહારારાવે બંધાવ્યો હતો. આ કિલ્લો કડીના સુવર્ણ ઈતિહાસનો સંદર્ભ સાક્ષી છે. ચારે તરફ પાંચસૌ ઝૂટના કદમાં પથરાયેલા આ કિલ્લાની રચના વિશિષ્ટ પ્રકારની છે. વરસોનાં વહાણાં વીતી ગયા, હકૂમતો બદલાતી રહી, પરિવર્તનની હવા ફેલાતી રહી, પરંતુ આ કિલ્લો સમયને હંફાવીને અરીખમ ઊભો રહ્યો. કડીના ગૌરવપૂર્ણ ઈતિહાસનો મૂક સાક્ષી બની રહ્યો. આજે પણ આ કિલ્લો કડીના ગૌરવપૂર્ણ વ્યક્તિત્વની આગવી ઓળખ છે.

સોલંકી શાસનથી લઈને મુસ્લિમ સુલતાનો, મહત્વકાંક્ષી મુગલો, કાબેલ અંગ્રેજો અને છેલ્લે ગાયકવાડી શાસનનું કડી સાક્ષી બન્યું છે. મજાની વાત

તો એ છે, કે મુગલ સુલતાનોના સમયકાળ દરમિયાન કડી, ક્યારેક સુલતાનાબાદ કે રસૂલનગર તરીકે પણ ઓળખાતું હતું.

‘કડી’ નામ કેવી રીતે પડ્યું હશે, એ વિષે ખૂબ રસપ્રદ માહિતી છે. એક અર્થઘટન એવું છે, કે ‘કડી’ એટલે જોડનાર. માત્ર સ્થળોને નહિ, પરંતુ માણસ-માણસને જોડનાર. વિકાસનગરી કડીના ગૌરવપૂર્ણ ઈતિહાસ પર નજર કરીએ, તો આ વાત સાચી લાગે છે. પરંતુ એક બીજું અર્થઘટન ખૂબ રસપ્રદ છે. પ્રાચીન સમયમાં કડીની આસપાસ તળાવો સાથે પાણીની ભરપૂર સગવડ હતી. એ સમયમાં, અહીં નાગરવેલના પાનનો વ્યવસાય કરનાર તંબોળી સમુદ્દર વસતો હોવાથી તેમણે એમની વસાહતનું નામ ‘કંડવડી’ રાખ્યું. તંબોળનો સંસ્કૃત શાષ્ટ છે કંડવડી. સમય જતાં આ નામ અપભંસ થઈને કવી-કડી થયું હશે, એમ સંશોધનકારો કહે છે. આજે કડીમાં તંબોળી લોકોની વિશેષ વસ્તી નથી. શક્ય છે, સમય જતાં તેમણે સ્થળાંતર કર્યું હશે. જો કે, કડીના એક વિસ્તારનું નામ ‘તંબોળીવાડો’ છે.

‘કડી’ વિષે અન્ય એક મહત્વની વાત એ કે, અહીંથી ગુજરાતના ઈતિહાસને લગતા ખૂબ જ મહત્વનાં દસ્તાવ્યક્ત મળી આવ્યાં હતાં. વિકાસ સંવત ૧૦૪૩માં સોલંકી વંશના મૂળરાજ સોલંકીના શાસનથી લઈને ઈ.સ. ૧૨૬૧માં મહારાજા વિશળદેવના શાસન દરમિયાન અપાયેલ દાનનો આ તાવ્રીપત્રમાં (ઉલ્લેખ છે).

ઈતિહાસ સાક્ષી છે કે સોલંકીકાળમાં કડી એક વહીવટીમથક તરીકે વિકાસ પામ્યું હતું. કડી જ્યારે મુગલ શાસનમાંથી મરાઠા શાસન હેઠળ આવ્યું, ત્યારે ઈ.સ. ૧૭૦૬માં ખંડેરાવ ગાયકવાડને કડી નગર જાગીર તરીકે આપવામાં આવ્યું હતું. એ વખતે કડી, જેને આપણો ‘યુનિયન ટેરીટરી’ કહીએ છીએ. એવો, કોઈના તાબા હેઠળ ન હોય તેવો સ્વતંત્ર પ્રાંત હતો. ૧૮૫૭ના વિખલવના સમયમાં કડીમાં કાંતિજવાળા

પ્રગાઠી અને દેશને આજાઈ અપાવવાની દિશામાં અનેક પ્રવૃત્તિઓ થઈ. સમયાંતરે ખંડેરાવજીના મૃત્યુ પછી જ્યારે સયાજીરાવ ત્રીજાએ ગાઈ સંભાળી, ત્યારે પ્રજા માટે સુવર્ણયુગ શરૂ થયો. ઠેર ઠેર શાળાઓ, જળાશયો, દવાખાનાં, વ્યાયામ શાળાઓ, ચિત્રશાળા, સંગીતશાળા અને બેતી વિકાસ માટે સ્વતંત્ર વિભાગ શરૂ થયા. કરી નગર ખૂબ જ વિકસિત થયું. ત્યારે જ, એક નિષ્ણયિક સમય આવ્યો... ૧૯૪૨નું ‘ભારતછોડો’ આંદોલન... દેશનાં અન્ય ભાગોની જેમ કરીની જનમેદની પણ સ્વતંત્રતાના આંદોલનમાં જોડાઈ ગઈ. કરીનું સર્વ વિદ્યાલય ચળવળનું મુખ્ય કેન્દ્ર બન્યું. અંગ્રેજ સરકારનો બહિઝાર... ચળવળ માટે ગુમ સભાઓ... અંગ્રેજો વિરુદ્ધ ચોપાનિયાં... સમગ્ર કરીમાં આંદોલન ભારે જોશ અને જુસ્સાથી પ્રસરી ગયું. અંગ્રેજોએ અનેક નાગરિકોની અટકાયત કરી. આમ, આજાઈની જવાળાઓને એક પ્રાંતમાંથી બીજા પ્રાંતમાં લઈ જવાની કરી બનીને ‘કરી’ એ પોતાનું નામ સાર્થક કર્યું.

આજાઈ પછી ત૧ જાન્યુઆરી, ૧૯૪૮ થી વડોદરા રાજ્યનું મુંબઈમાં વિલિનીકરણ થતાં કરી મુંબઈ રાજ્યનો તાલુકો બન્યું. ૧ મે, ૧૯૬૦ના રોજ અલગ ગુજરાત રાજ્યની રચના થતાં કરીનું નામ અને સ્થાન

ગુજરાતના નકશામાં ઉપસી આવ્યું. આજે કરી ગુજરાતનું વેપારીમથક છે, જે ભૂમિએ સાહસવીરો, વિદ્ધાનો, સાહિત્યકારો, ઉદ્ઘોગવીરો આખ્યાં છે, તે આપણી જન્મભૂમિ કરી, આજે તો શિક્ષણનગરી તરીકે સર્વપ્રસિધ્ય છે. પોણો, ખડકી અને વાડામાં વસેલું કરી, આજે તો સ્વતંત્ર બંગલાઓ અને વિશાળ સોસાયટીઓમાં પરિવર્તિત થઈ ગયું છે. તમામ અધતન સુવિધાઓ અને પ્રાથમિકથી માંડીને ઉચ્ચ શિક્ષણ આપતી શાળા કોલેજો અને ઉદ્ઘોથી ધમધમતું કરી, આપણા વૈભવી વારસાની એક અવિસમરણીય ધરોહર છે. કરીની ધાર્મિક અને આધ્યાત્મિક અસ્મિતા પણ અદ્ભૂત છે. કરી નગરમાં વસેલા, જન્મેલા વૈષ્ણવ આજે પુષ્ટિ સંપ્રદાયનાં આચારવિચાર ગ્રહણ કરી, ૨૦૦ થી વધારે વર્ષથી કરીની ભૂમિને પાવન કરી રહેલા શ્રી ઠાકોરજીના મુરલીમનોહર શયામ સ્વરૂપ શ્રી ગોપાલ લાલજીને લાડ લડાવે છે. આપણી દશા દિશાવાળ જ્ઞાતિ વરસોથી કરીમાં વર્સી છે. દશા વિશાવાળ વણિક જ્ઞાતિનાં અનેક કુંદુંબોની જન્મભૂમિ કરી છે અને કર્મભૂમિ દુનિયાભરમાં ફેલાયેલી છે. આવી પવિત્ર, પ્રેરક જન્મભૂમિને પ્રણામ.

સંદર્ભ : ‘સંવેદના અને સિદ્ધિ’

- અનિતા તમા અને રમેશ તન્ના

